Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **A TANÁCS 533/2004/EK HATÁROZATA**

(2004. március 22.)

a stabilizációs és társulási folyamat keretében►M1 ———— ◄ partnerségek létrehozásáról

(HL L 86, 24.3.2004, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 269/2006/EK rendelete (2006. február 14.)	L 47	7	17.2.2006

▼B

A TANÁCS 533/2004/EK HATÁROZATA

(2004. március 22.)

a stabilizációs és társulási folyamat keretében►M1 ——————— ◄ partnerségek létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 181a. cikke (2) bekezdésének első mondatára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

mivel:

(1) A 2000. június 19-20-i feirai ülésen az Európai Tanács megerősítette, hogy továbbra is céljában áll a nyugat-balkáni országok lehető legteljesebb integrációja Európa politikai és gazdasági fejlődési folyamatába, és elismerte, hogy valamennyi érintett országnak esélye van az Európai Uniós tagjelöltségre.

(2) Az Európai Unió állam- és kormányfői és a stabilizációs és társulási folyamatban részt vevő országok közötti, 2000. november 24-i csúcstalálkozó során elfogadott Zágrábi Nyilatkozat elismerte, hogy a csatlakozás esélye az Európai Tanács 1993. júniusi koppenhágai ülésén meghatározott kritériumok teljesítésétől és a stabilizációs és társulási megállapodások – különösen a regionális együttműködésről szólóak – végrehajtásától függően nyílik meg.

(3) A 2003. június 19-20-i thesszaloniki ülésen az Európai Tanács megerősítette elhatározását a nyugat-balkáni országok európai perspektíváinak teljes és hatékony támogatására nézve, megállapítva, hogy az Európai Uniónak szerves részeivé válnak, amint a megállapított kritériumoknak megfelelnek. Az Európai Tanács jóváhagyta a 2003. június 16-i tanácsi következtetéseket, beleértve a „Thesszaloniki Cselekvési Program a Nyugat-Balkánra: az európai integráció útján” című mellékletet. A „Thesszaloniki Cselekvési Program” meghatározza a stabilizációs és társulási folyamat intenzívebbé tételének módjait és eszközeit, ideértve az európai partnerség felvázolását.

(4) Az EU és a nyugat-balkáni ország közötti, 2003. június 21-i csúcstalálkozó során elfogadott Thesszaloniki Nyilatkozat értelmében a „Thesszaloniki Cselekvési Program” az Európai Unió és a nyugat-balkáni országok közös cselekvési programjának tekintendő, amelynek végrehajtására elkötelezték magukat. A fokozott stabilizációs és társulási folyamat marad a nyugat-balkáni országok európai útjának általános kerete a csatlakozásukig.

(5) A nyugat-balkáni országokra vonatkozó európai partnerségek az Európai Unióhoz való közeledésre irányuló erőfeszítések támogatása jegyében meghatározzák a cselekvési prioritásokat, s egyben kialakítanak egy ellenőrző listát, amely a haladás értékelésére szolgál. A partnerségek igazodnak az országok sajátos szükségleteihez és felkészültségük adott szintjéhez, valamint a stabilizációs és társulási folyamat sajátosságaihoz, ideértve a regionális együttműködést. Az európai partnerségek kialakítása során informális konzultációkra fog sor kerülni az országokkal és – adott esetben – a tágabb nemzetközi közösséggel.

(6) A – szükség esetén naprakésszé tett – európai partnerségek ahhoz szükségesek, hogy egy összefüggő rendszer keretében segítsék a nyugat-balkáni országok felkészülését a tagságra és a reformok ütemezésével ellátott tervek kidolgozását, amelyek intézkedések szintjén meghatározzák, hogy hogyan szándékoznak eleget tenni az Európai Unióba történő további integráció követelményeinek.

([1]) 2004. március 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

▼B

(7) Helyénvaló lenne a közösségi támogatásnak az európai partnerségek keretében meghatározott követelményekre való összpontosítása, amelyek iránymutatásul szolgálnak a pénzügyi támogatáshoz, és figyelembe veszik a meghatározott elveket, prioritásokat és feltételeket.

(8) A stabilizációs és társulási folyamatok keretében a nyugat-balkáni országoknak nyújtott közösségi támogatást a megfelelő pénzügyi instrumentumok, és különösen az Albániának, Bosznia és Hercegovinának, Horvátországnak, a Jugoszláv Szövetségi Köztársaságnak és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak nyújtandó támogatásról szóló, 2000. december 5-i 2666/2000/EK tanácsi rendelet ([1]) révén biztosítják; ennek megfelelően e rendeletnek nincs pénzügyi vonatkozása.

(9) A közösségi támogatást képező pénzügyi források programozásának az európai partnerség prioritásain kell alapulniuk, és a vonatkozó pénzügyi instrumentumokban megállapított eljárásokkal összhangban kell határozni róla.

(10) Az európai partnerségi prioritások felülvizsgálata jelentős politikai hatással lehet a nyugat-balkáni országokkal fennálló kapcsolatokra. Ezért helyénvaló, hogy a Tanács minden egyes európai partnerségre elfogadja az alkalmazandó elveket, prioritásokat és feltételeket.

(11) Ezen európai partnerségek ellenőrzése a stabilizációs és társulási folyamat keretében kialakított mechanizmusok – nevezetesen a stabilizációs és társulási folyamatról szóló éves jelentések – révén biztosított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Európai partnerségeket kell létrehozni, Albánia, Bosznia és Hercegovina,►M1 ———— ◄ Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, valamint Szerbia és Montenegró, ideértve Koszovót az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1999. június 10-i határozatában meghatározottak szerint (a továbbiakban: a partnerek) részére. Az európai partnerségek keretet képeznek a partnerek különböző helyzetének elemzéséből származó prioritások számára, amelyekre az Európai Unió felé történő további integrációra való felkészülésben összpontosítani kell, figyelembe véve az Európai Tanács által meghatározott kritériumokat, valamint a stabilizációs és társulási folyamat végrehajtásában, ideértve a stabilizációs és társulási megállapodásokat, és adott esetben a regionális együttműködés terén megvalósított haladást.

▼M1

1a. cikk

A stabilizációs és társulási folyamat részeként Horvátországgal csatlakozási partnerség létrehozására kerül sor. A csatlakozási partnerség keretet képez a Horvátország helyzetének elemzéséből származó prioritások számára, amelyekre az Európai Unió felé történő további integrációra való felkészülésben összpontosítani kell, figyelembe véve az Európai Tanács által meghatározott koppenhágai kritériumokat, valamint a stabilizációs és társulási folyamat végrehajtásában, ideértve az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Horvát Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás ([2]) és különösen a regionális együttműködés terén megvalósított haladást.

([1]) HL L 306., 2000.12.7., 1. o. A 2415/2001/EK rendelettel (HL L 327., 2001.12.31., 3. o.) módosított rendelet.
([2]) HL L 26., 2005.1.28., 3. o.

▼B

2. cikk

A Tanács – a Bizottság javaslatára – minősített többséggel határoz az►M1 ——————— ◄ partnerségekre irányadó elvekről, prioritásokról és feltételekről, valamint bármely későbbi kiigazításról.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.